

Verklaring erfgoedvoorwerpen

Van wie is die koffer Oudewater?

In de koffer zitten tal van voorwerpen die de (fictieve) eigenaar heeft bewaard omdat ze persoonlijke, emotionele waarde hebben. In les 5 komt de eigenaar de koffer ophalen en vertelt aan de kinderen zijn/haar verhaal en het verhaal achter de voorwerpen. Hieronder kunt u kort lezen over een aantal belangrijke voorwerpen en daardoor meer vertellen over vroeger en Oudewater.

Oma was coupeuse: Speldenkussen, vingerhoedje, stoffenwaaier en meetlint

In het verhaal, dat bij de koffer hoort, is de oma van de eigenaar coupeuse, ofwel kleermaakster in Oudewater. Van oudsher was kleermaker een ambacht; vroeger was immers veel gebruikelijker dat kledingstukken zelf gemaakt werden. Rijkere mensen konden het zich veroorloven om kleding te laten 'aanmeten' door een kleermaker. Een gewenst kledingstuk werd met een knippatroon uit de gekozen stof geknipt en in elkaar gezet. Vaste attributen waren – naast de naaimachine - het speldenkussen, het krijtpompje om de plek van de zoom met krijt aan te geven, het meetlint, het vingerhoedje om de vinger te beschermen tegen de naald bij zoomen.

Tegenwoordig hangen de meeste kledingwinkels hangen vol met grootschalig en goedkoop – in een fabriek geproduceerde - kleding, veelal uit Azië.

Touwindustrie Oudewater: touw en trapgevelhuisjes

Touw en Oudewater zijn nauw met elkaar verbonden. Oudewater was in de zestiende en zeventiende eeuw een belangrijke producent van touw. De omgeving produceerde daartoe de grondstof hennep. De inwoners van Oudewater heten tot op vandaag **Geelbuiken**, omdat de touwslagers gelige gedroogde hennepvezels om hun buik wikkelden.

De lijndraaiers leverden grofweg twee producten: fijngaren voor visnetten en zeildoeken en grofgaren voor de scheepvaart.

Touw uit Oudewater stond bekend om zijn goede kwaliteit.

In de 17de en 18de eeuw bloeide de touwhandel vanwege de invloedrijke handelsschepen. De vraag naar scheepstouw was in die dagen groot. Hierdoor werd Oudewater een rijke stad. In die tijd werden ook de mooie trapgevelshuizen in de binnenstad gebouwd. De gevels hebben de vorm van een trap.

Erfstuk: bijtring in sleutelkistje

In het afgesloten sleutelkistje zit een bijtring. Dergelijke bijtringen kregen baby's vroeger als hun tandjes doorkwamen. Ze konden erop kauwen tegen de pijn. Omdat deze bijtringen zo fraai zijn, van been en zilver, worden ze vaak als erfstuk doorgegeven aan een volgende generatie. Ook de eigenaar van de koffer bewaart zijn bijtring in een speciaal kistje zodat hij/zij hem straks kan doorgeven aan zijn/haar (klein)kind.